

03S17723, Kopfpl. 11

1977

MAHALİ SEÇİMİ

RADYO

KONUŞMALARI

TÜRKİYE SOSYALİST
İŞÇİ PARTİSİ

1977
MAHALLİ SEÇİMİ
RADYO KONUŞMALARI

03 SA 7723 (M)

Ahmet KAÇMAZ
Genel Başkan

5 Aralık 1977
Saat 17.55-18.15

Yurttaşlarım !

Zor günlerden geçiyoruz. Milliyetçi Cephe Partileri memleketi uçurumun eşiğine getirdi. Fiyatlar almış başını gidiyor. Temel ihtiyaç maddelerine Adalet Partisi ve ortakları tarafından yapılan akıl almaz zamlar, pahalılık furyasını azgınlaştırdı. Öyle ki, yarın neyin, kaçta satılacağını kimse bilmez duruma geldi. Kuyruklar, uzadıkça uzuyor. Yoklara her geçen gün yeni yoklar ekleniyor. Lokavtlar ve işçi çıkartmalar, işsizler ordusunu çığ gibi büyütüyor. Dar gelirli milyonlar hayatın çekilmez hale gelmesinden alabildiğine şikayetçi. Açlığa, yoksulluğa, horlanmaya, aşağılanmaya, hayatın getirdiği yeni yeni acılara başkaldırmak istiyor. Ve Milliyetçi Cephe ortaklığı halkın en masum isteklerini susturmak için zorbalığa başvuruyor. Faşist saldırganlar Seydişehir'den Ali ağa'ya, yüksek okullardan devlet daire-

lerine, gecekondü mahallelerinden, büyük şehirlerin sokaklarına kadar her tarafı haraca kesiyorlar. Halkı kurşunluyor, demokratik kuruluşların binalarını dinamitliyor, ortalığı hergün kana buluyorlar. Doğu'lu insan, sırf doğu'lu olduğu için aşağılanıyor, horlanıyor, ikinci sınıf vatandaş muamelesi görüyor. Irkçı, şoven, milliyetçi asimilasyon politikası terör altında uygulanıyor. Herkez "artık bu böyle devam etmez, bıçak kemiğe dayandı, bu gidişe dur demek lâzım!" diye düşünüyor. Ve bu düşündüğünü de her fırsatını bulduğunda evde, işte, yolda, misafirlikte, kahvede, kuyrukta dile getiriyor, Milliyetçi Cephe partilerine veryansın ediyor. Denebilir ki, pek çok siyasetçinin ve yazarın başına iş açan Ceza Kanunu'nun anti-demokratikliği ile ünlü "Hükümetin manevi şahsiyetini tahkir ve tezyif" maddesi, yani konuşma diliyle söylersek hükümete hakaret ve onu kötüleme, halkımızın günlük hayatında işlemez hale gelmiştir. Halkımız, hayatı kendisine cehennem edenlerden, Milliyetçi Cephe partilerinden bir an önce kurtulmak istiyor. Böyle iken, Milliyetçi Cephe iktidarı emperyalistlerin isteklerine uyarak, halkımıza kemerleri sıkma politikasını dayatmaya çalışıyor.

Bugünün şartlarında halkımıza kendi rızasıyla kemer sıktırmak çok güçtür. Milliyetçi Cephe partileri, kemerleri sıkma politikasına karşı yükselecek tepkiyi şiddet yoluyla bastırmayı planlamakta ve uzunca bir süreden beri bunun provalarını yapmaktadırlar. Bütün bunlarla halkımızın başına çorap örülmek istenmektedir. Bu kirli çorabın adı faşizmdir. Ve bu nedenle bugün önümüzdeki en önemli görev halkımızı tehdit eden faşizm tehlikesine karşı mücadele vermektir. İşte seçimlerin önemi bu noktada ortaya çıkmaktadır.

Kardeşlerim !

Herkesin hoşnutsuz olduğu Milliyetçi Cephe iktidarı sallantıdadır. Bir yandan Milliyetçi Cepheyi oluşturan partilerin her biri ayrı telden çalmakta, bir yandan da Adalet Partisi için için kaynamaktadır. Karşılaştıkları büyük açmazlar Milliyetçi Cephe partileri arasındaki sürtüşmeleri had safhaya ulaştırmış, Cumhuriyet Halk Partisi-Adalet Partisi koalisyonu fikri, Adalet Partisi, içinde yaygınlık kazanmaya başlamıştır. Bu şartlar, Milliyetçi Cephe'nin-Parlamen-toda 226'ya dayalı avantajını ortadan kaldıracabilecek imkanlar yaratmaktadır. Şayet seçimler sonucunda Milliyetçi Cephe partileri geriletilirse, bu halkımı-

zın Milliyetçi Cephe iktidarından kurtulmak istediğinin açık işareti olacaktır. Ve halkımızın bu isteğini hayata geçirmek, bizlerin, demokrasi saflarının başlıca görevi haline gelecektir. Seçim dönemi çalışmalarımız göstermektedir ki, halkımız Milliyetçi Cephe iktidarının düşürülmesinde azimlidir. Bu uğurda bütün haklarını sonuna kadar kullanmaya kararlıdır. Seçim günü vereceği oylarla Milliyetçi Cepheye "çekil git" diyecektir. Milliyetçi Cephe partileri Parlamentodaki çoğunluklarına dayanarak halkımızın bu tepkisine kulaklarını tıkadıkları takdirde, demokrasiden yana tüm kuruluşlar her türlü anayasal ve demokratik haklarını seferber ederek mücadeleyi sürdüreceklidir. Milliyetçi Cepheye karşı genel grev önerisi önceden de gündeme getirilmiştir. Ve bütün demokrasi yanlılarının onayını kazanmıştır. Milliyetçi Cephe el aman diyen diğer emekçiler, genel greve çeşitli direnişlerle katkıda bulunmaya hazırdırlar. Seçimler sonucunda Milliyetçi Cephe gitmemekte ısrar ederse, yurt çapında büyük bir direnişle karşılaşacak ve kısa zamanda iktidardan düşürülecektir. Bu noktada parlamento aritmetiği fayda etmeyecek, hem Adalet Partisi içinde çö-

zölmeler hızlanacak, hem de Milliyetçi Cephe çözümlüp dağılacaktır. Ve böylece bugün iktidarı basamak yaparak pervasızca tırmanmakta olan faşizme dur demek imkânı ortaya çıkacaktır.

Milliyetçi Cephe devrildiğinde faşist tırmanışa dur denilebilmesi ve faşist hareketin geriletilebilmesi için kitlelerin açık desteğini almak, onların demokratik taleplerini yerine getirmek şarttır. Bunun için de demokratik güçler arasında sıkı bir işbirliğine ihtiyaç vardır. Ancak, böylesi bir işbirliği ile Milliyetçi Hareket Partisinin devleti faşistleştirme operasyonuna son verilebilir, çeşitli kademelerde yuvalanmış olan faşistler sökülüp atılabilir, kolluk kuvvetlerinin himayesinde yurdun dört bir yanını haraca kesen faşist zorbalığın önü alınabilir.

Yurttaşlarım !

Biz Türkiye Sosyalist İşçi Partisi olarak partimizin kuruluşundan bu yana anti-faşist mücadelede güçbirliğinin baş savunucusu olduk. Türkiye İşçi Partisine, Cumhuriyet Halk Partisi'ne ve diğer anti-faşist güçlere, mücadelemizin birliğini sağlamak amacıyla sayısız öneriler yaptık. Çağrılarda bulunduk. Son olarak bu seçimlerde bile kendilerini ortak ça-

lışmaya çağırdık. Bu seçimlerin demok-
rasi saflarının birliğini sağlayacak
bir platform haline getirilmesini ner-
dik. Halk Partisi'nin kendi solunda ka-
lanlara karşı ısrarla sürdürdüğü olum-
suz tavrı kırmak ve sağa kaymasına en-
gel olmak amacıyla Cumhuriyet Halk Par-
tisi'nden daha solda kalanların seçim-
lerde işbirliği yapmaları teklifini ge-
tirdik. Seçimlerin "solda" birliğin sağ-
lanmasına çok elverişli imknlar sağla-
dığını belirttik. Seçim döneminde yr-
tlecek somut çalışmalarla "sol"da yer-
alan akımlar arasındaki tatsızlıkların
stesinden gelinebileceğini, ortak nok-
taların n plna çıkartılabileceğini,
ayrılıkların giderilmesi için anlayış-
lı ve esnek tutumlar alınabileceğini ve
bütün bunların bağımsızlık ve demokrasi
cephesinin oluşmasına hatırı sayılır
katkılar getireceğini defalarca ifade
ettik. Aralarından bazıları, halkımızın
ıkarlarını aksettiren politikamızı olum-
lu karşıladılar. Sözgelimi, Diyarbakır
bağımsız Belediye Başkan Adayı Sayın
Mehdi Zana ile Diyarbakır İl Teşkilatı-
mızın seçimlerde yaptığı işbirliği, bu
dediğimizin güzel bir örneğidir.

Ne ki, bunlar, olumlu adımlar ol-
masına rağmen, meselenin bütünü yanında

pek birşey ifade etmezler, ısrarlı başvurularımıza rağmen Türkiye İşçi Partisi, bizimle seçim işbirliğine yanaşmamıştır. Oysa, böyle bir işbirliğine gidilebilseydi, bu soldaki birlik meselesine önemli katkılar getirecekti. "Sol"daki dağınıklıktan hoşnut olmadığı için oylarını Cumhuriyet Halk Partisi'ne veren hatırı sayılır bir sol potansiyel, böylece bir gelişmeyi herhalde çok olumlu karşılayacak ve destekleyecekti. Bu da hem "sol"daki toparlanmaya hizmet edecek, hem de anti-faşist güçbirliğini reddeden Cumhuriyet Halk Partisi'nin bu tutumunu gözden geçirmesine yol açabilecekti.

Bunlar olmadı. Ve seçimler de geldi çattı! Şimdi Milliyetçi Cephe düşürüldüğü takdirde faşizme karşı mücadele verecek, kitlelerin demokratik taleplerini hayata geçirecek bir hükümetin kurulmasında bir hayli zorluklar var demektir.

Zorlukların önde geleni, demokrasi saflarında yeralan akımlardan sadece birinin, sosyal-demokrasinin parlamentoda temsil ediliyor olmasıdır. Üstelik Cumhuriyet Halk Partisi Parlamentoda azınlıktadır. Böyle olunca demokratik bir hükümet nasıl oluşturulacaktır? Tek başına bir Cumhuriyet Halk Partisi hükümeti, önce tavize rağmen bu parlamento-

dan güvenoyu alamamıştır. Şimdi, parlamento aritmetiğini Cumhuriyet Halk Partisi lehine zorlayacak bazı çözümler üzerinde durulmaktadır. Bunlardan en çok sözü edilen Adalet Partisi'nden ayrılacak bir bağımsızlar grubunun Cumhuriyet Halk Partisi'ni desteklemesidir. Böyle bir çözümün en az eskisi ölçüsünde tavizlerle mümkün olabileceği açıktır. Düşünce ve söze kelepçe vuran bir 142'nin, işçileri sokağa koyuverip açlığa mahkum eden bir lokavtın kaldırılmasını bile programına almayan bir hükümetin anti-faşist mücadelede ne ölçüde başarılı olabileceği, halkın demokratik taleplerinin ne ölçüde yerine getirilebileceği bir hayli kuşkuludur. Bu nedenle Milliyetçi Cepheden sonra Cumhuriyet Halk Partisi Hükümeti ihtimali belirince, demokrasi saflarında yeralanlar, anti-faşist mücadeleyi ve demokrasinin sınırlarının genişletilmesini tek başına böyle bir hükümete bırakacak değillerdir. En azından biz değiliz. Gördüğümüz kadarıyla bugün parlamento dışındaki toplumsal muhalefet içinde yer alanların önemli bir bölümü de, Cumhuriyet Halk Partisi'ni tutarlı, demokrat bir çizgi izlemek için zorlayacaklardır. Cumhuriyet Halk Partisi'nin tutarlı demokratlık yapabilmesi ise, kendi dışındaki -ve tabiatıyla

solundaki- güçlerle işbirliğine yanaşmasıyla mümkündür. Faşizme karşı mücadelede olsun, demokrasinin genişletilmesinde olsun, özellikle sosyalistlerin yönlendiriciliğinde olan ve halkımızın en diri yanını meydana getiren toplumsal muhalefetle sosyal-demokrasinin işbirliği sağlanabildiği oranda başarılı adımlar atmak mümkün olacaktır.

Ancak şunu belirteyim ki, solcular, sosyalistler, sosyal-demokratlarla anti-faşist işbirliğinin sağlanması için çaba gösterirlerken aslî görevlerinin, emperyalizme bağımlı, geri kapitalist düzenin değiştirilmesi olduğunu asla hatırdan çıkarmazlar. Ve düzeni değiştirecek, halkın egemenliğine dayanan bir düzen getirecek olan Demokratik Halk İktidarına doğru emekçi kitleleri hazırlamak hedefini her zaman ön plânda tutarlar. Bu nedenle sosyalistler, sosyal-demokrat bir hükümeti demokrasi düşmanlarından gelecek saldırılara karşı desteklerken, işçi sınıfını ve müttefiklerini iktidara doğru yönlendirirler. Kapitalist sömürünün reformlarla devamı demek olan sosyal demokrasi aşılmadıkça, emekçilere kurtuluş olmadığını gösterirler. Halkın iktidarı kurulana kadar iktidarda kim olursa olsun sosyalistlerin

esas görevi toplumsal muhalefeti devri-
me hazırlamaktır.

Demokratik Halk İktidarı sosyalist-
lerle, sosyal-demokratların anti-faşist
mücadelede işbirliğini engellemez, ak-
sine böyle bir işbirliği sosyal-demok-
rasinin sol kanadının bağımsızlık ve de-
mokrasi saflarının kazanılması imkânını
yaratır.

Yurttaşlar !

Şimdi olup-bitenlerin böyle bir
perspektife işaret etmediğini, Cumhuri-
yet Halk Partisi'nin kendi solunda iş-
birliğine gitmesini beklemenin hayal ol-
duğunu ileri sürenler çıkacaktır. Ger-
çekten Cumhuriyet Halk Partisi'nin şim-
diye kadar ki tutumu, böyle diyenlere
hak verdirecek doğrultudadır.

Ancak meselenin ele alınması gere-
ken başka yanları da vardır. Cumhuriyet
Halk Partisi sosyal-demokrat bir parti-
dir. Ve sosyal-demokrasinin klâsik tu-
tarsızlıklarını o da taşımaktadır. Bugün
CHP yönetimine sağ çizgi hâkimdir. Ancak,
bizim gözlemimiz odur ki, Cumhuriyet Halk
Partisi tabanı şimdiden sosyalistlerle
işbirliğinden yanadır. Sosyalistler ve
diğer solcular işçi sınıfını, diğer emek-
çileri, geniş çalışanlar kitlesini ne öl-
çüde yönlendirebilirlerse, onların talep-

lerinin yerine getirilmesi için ne kadar güçlü bir muhalefet yürütebilirlerse, Cumhuriyet Halk Partisi'nin de demokrasi mücadelesinde kendi solundakilere yaklaşması ve onlarla işbirliğine gitmesi o ölçüde imkan dahiline girecektir.

Demek ki, iş gelip toplumsal muhalefetin sosyalistler tarafından derlenip toparlanmasına dayanmaktadır. Ve bizim de parti olarak yıllardır üzerinde durduğumuz nokta budur. Bugün son derece acil hali gelmiş meselelerimizin, çözümlü bu noktada düğümlenmektedir. Memleketimizde Cumhuriyet Halk Partisi'nin umut olmadığını çoktan kavramış, daha ileri hedefleri benimsemiş büyük bir kitle olduğu muhakkaktır. Bu kitle, soldaki dağınıklıktan ve bölünmüşlükten bezgin olduğu ve tek tek sosyalist çizgilerin hiçbirisine fazla güven duymadığı için seçimlerde devamlı Cumhuriyet Halk Partisini desteklemekte ve Halk Partisi'nin getireceğini umduğu demokratik ortamdan birşeyler çıkabilir diye beklemektedir. Oysa CHP, sol dağınık olduğu için hızla sağa kaymaktadır. Halk Partisi sağa kayarken elbette kötü birşey yapmakta ve demokrasiye zarar vermektedir. Doğru ! Ama, bunun bir sorumlusu da, onun solundakiler, özellikle

biz sosyalistlerdir. Biz soldaki birli-
ği sağlayamadığımız, sosyalistlerin tek
çatı altında toplanmalarını beceremedi-
ğimiz sürece sosyal-demokrasi, solunda
kalanları tek tek teslim alma politika-
sına, hiç kuşumuz olmasın, devam edece-
ktir. Bunun sonucu, Halk Partisi'nde ser-
mayeye daha çok taviz, demokratik talep-
lerin kulak ardı edilip savuşturulması
ve hatta yer yer faşistlerle uzlaşabi-
len tavırlar olacaktır. Kendi solundaki
siyasi çizgilerle işbirliği yapmayan bir
Cumhuriyet Halk Partisi'nden faşizme kar-
şı, etkili bir mücadele verebileceğini,
faşistleri yuvalandıkları devlet katla-
rından söküp atabileceğini, faşist zor-
balığın kaynağını oluşturan ülkücü yu-
valarını kurutabileceğini beklemek bir
ölçüde hayaldir. Cumhuriyet Halk Parti-
si'ni anti-faşist mücadeleye uzlaşma-
sız ve kararlı bir şekilde sokacak olan
onun solundaki bir otoritenin vakit kay-
betmeksizin oluşturulmasıdır. Bu da sol-
da birliğin sağlanmasıyla mümkün olur.

Kardeşlerim !

Biz Türkiye Sosyalist İşçi Parti-
si olarak bu noktaya hep parmak bastık.
Bugün Türkiye'de anti-faşist mücadele-
nin güçlü bir şekilde yürütülmesi gere-
kiyorsa, Cumhuriyet Halk Partisi'nin an-

ti-faşist işbirliğine yanaşması şarttır dedik. Bunun için de CHP'nin solunda güçlü bir merkeze ihtiyaç vardır dedik. Bu sağlanmadıkça Cumhuriyet Halk Partisi sadece oy deposu olarak gördüğümüz kitleleri ciddiye almıyor, almaya-
cak dedik. Anti-faşist güçler işbirliğine yanaşmazlarsa, zaten pervasızca tırmanan faşizm, bir gün bir oldu-bit-tiyle karşımıza çıkabilir dedik. Faşizm geldiğinde kimsenin gözünün yaşına bakmaz, o sosyalistmiş, bu sosyal-demokratmış diye ayırt etmez. Hepsinin icabına bakmak ister dedik. Onun için, iş işten geçmeden ne gerekiyorsa onu yapalım dedik. Ve bu son seçimler dolayısıyla Cumhuriyet Halk Partisi'nden daha soldakilere işbirliği çağrısı çıkarttık. Buradan hareketle kalıcı birliklere varabileceğimizi, soldaki toparlanmaya katkıda bulunabileceğimizi umuyorduk. Olmadı !

Şimdi buradan, radyodan bir kere daha sesleniyoruz. Tüm sol partileri, soldaki siyasi çizgileri, tek tek solcuları sesimize kulak vermeye çağırıyoruz. Biraraya gelmenin, halkımızın meselesine birlikte çözüm yolu aramanın zamanı geldi, geçiyor diyoruz. Biz biraraya gelmedikçe, herbirimiz ayrı baş çektikçe, güçlerimizi birleştirmedikçe fa-

şizme karşı sürdürülen mücadelenin başaralı olmayacağını söylüyoruz. Halkımızın çıkarlarının solda birliği gerektirdiğini, tüm demokrasi yanlılarının bu gerçeği kavradıklarını, artık birliği kolaylaştıracak politikaları izlemekten başka çare kalmadığını haykırıyoruz.

Ve bu çağrımıza Cumhuriyet Halk Partisi de kulak versin diliyoruz. O da, bir gün faşizmin kurbanı olmak istemiyorsa, anti-faşist işbirliğinin önemini, artık kavrasın istiyoruz. Kendi solundakilere, günümüzün en tutarlı demokratları olan sosyalistlerle birlikte çalışmayı kabul etmedikçe Cumhuriyet Halk Partisi'ni solundaki partilerle diyalog kurmaya çağırıyoruz.

Yurttaşlarım !

Seçimler geldi çattı. Seçimlerde iki cephe mücadele edecek. Bir yandan Milliyetçi Cephe partilerinin başını çektiği, demokrasiye karşı olanlar cephesi, öte yandan faşizme geçit vermeye azimli demokrasi cephesi. Seçimlere çok sayıda parti katılıyor. Ama, esasta bunlar karşıt iki cephede saf tutmuşlar, biz seçimlerde her şeyden önce demokrasi cephesinin kazanmasını, demokrasi düşmanı Milliyetçi Cephenin yenilgiye uğra-

tilmasını istiyoruz. Çünkü halkımız Milliyetçi Cepheden çok çekti. Ondan bir an evvel kurtulmak istiyor. Biz de bu nedenle halkımıza "Milliyetçi Cephe partilerine oy verme, onlara oylarınla hayır de!" diyoruz. Ve ilk başta da "faşist Milliyetçi Hareket Partisi'ne asla oy verme, oylarınla faşizme dur de!" diyoruz.... Yine "işçi düşmanlığı yapan, demokrasiye kasteden Adalet Partisi'ne ve Milli Selamet Partisi'ne oy verme!" diyoruz. Sonra ilâve ediyoruz ve diyoruz ki:

"İşçiler, Köylüler, Tüm Emekçiler, demokrasiyi savunun, faşizme karşı her yurttaş! Demokrasi saflarında yer alan partilerden hangisine oy verirsen ver, oyun demokrasi düşmanlarına atılmış bir tokat, demokrasi saflarına ise bir destek olacaktır. Bu nedenle seçim günü mutlaka sandık başına git ve oyunu demokrasi cephesinde yer alan partilere ver. Sakın Cumhuriyet Halk Partisi'nin hızla sağa kaymasından öfkeye kapılıp, sandık başına gitmemelik etme. Sandık başına mutlaka git ve izlediği yanlış politikayı mahkûm etmek için oyunu Cumhuriyet Halk Partisi'ne verme, onun solundaki partilere ver! Öyle yap ki, Cumhuriyet Halk Partisi'nin solundaki oylar gerçek sahiplerine gitsinler. Şimdiye dek senin oyunu çantada keklik bilen Halk Partisi'ne bu iyi bir ders olsun. Sağa kaymaktan

kendini kurtarsın, tutarlı demokrat bir noktaya gelsin. Anti-faşist güçlerin beraberliğine takındığı olumsuz tavrı bıraksın .

Cumhuriyet Halk Partisi'nin solundaki partilere oy verirken de iyice ölç, biç! Hepimizi dinledin ve bizden, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nden başkasının solda birliği dile getirmediğini, birlikçi bir tutum içinde olmadığını ve hepsinin bizim birlik çağrılarımız cevapsız bıraktıklarını gördün. Oysa, bugün halkımızın solda birliğe su gibi, ekmeğe gibi ihtiyacı olduğunu görüyorsun. Bu nedenle solda birliği ısrarla savunan bizim politikamızı onayladığını oylarıyla göster. Oylarını birliğin tek savunucusu Türkiye Sosyalist İşçi Partisine ver ki, diğer partiler de senin bu uyarından ders alsınlar, doğru yola gelsinler, birliğe yanaşsınlar .

Kardeşlerim !

Biz Türkiye'nin her tarafında seçimlere katılmıyoruz. Biliyoruz, seçime katılmadığımız yerlerde de partimize, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne oy vermeyi isteyenler var. Onlara da diyoruz ki, bize oy veremiyorsun diye sakın oy vermemezlik etme ! Mutlaka sandık başına git ve şayet oralarda Türkiye İşçi Parti-

si seçime katılıyorsa, oyunu Türkiye İşçi Partisi'ne ver, sol partilerin seçime katılmadıkları yerlerde de oyunu Cumhuriyet Halk Partisine ver . Böyle yap, çünkü sandık başına gidip Milliyetçi Cephe Partilerine oylarınla hayır demek bir demokrasi görevidir.

Yurttaşlarım !

Bu seçimlerden alınımızın akıyla çıkacağız . Demokrasi düşmanlarına hak ettikleri dersi vereceğiz . Faşizme dur demesini bileceğiz . İşçilerin, köylülerin, tüm emekçilerin iktidarını kurmak yolunda ilerleyeceğiz . Ve bir gün mutlaka kazanacağız !

Yaşasın Sosyalizm !

- - -

Yalçın YUSUFOĞLU
Genel Sekreter

6 Aralık 1977
Saat:19.55-20.05

Yurttaşlarım,

Sizlere, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin dost ve kardeş selamlarıyla sesleniyorum... Sizlere demokrasinin, bağımsızlığın, barışın ve sosyalizmin ülkemiz ufuklarındaki güvenciy-le sesleniyorum.

Karanlık günlerden geçiyoruz. Karabulutlar üstümüze çökmüş, sömürü ve zorbalık almış yürümüş. Pahalılık, işsizlik, yoksulluk dayanılmaz hâle gelmiş. Faşist cinayet şebekeleri kol geziyor. Şu anda kimbilir kaç gencimiz faşist kurşunuyla vurulmuş, kaç ailenin yüreği yaslı. Kaç gencimiz sakat. Şu anda kaçıyüz bin ana, akşama çocuğunun okuldan dönüp dönmeyeceği korkusuyla hergün ölüp ölüp diriliyor. Şu anda kaç bin işçi ailesi kış öncesinde işveren lokavtıyla açlığa ve yoksulluğa terk edilmiş. Bütün bunlar niye. Bütün bunlar, bir avuç kapitalist parababası, bir

7
5
avuç tefeci, vurguncu, toprak ağası halkımızı daha çok sömürsün diye. Onlar işçileri, köylüleri daha fazla sömürmek için daha fazla ezmeğe çalışıyorlar. İstiyorlar ki, bu sömürü, bu baskı, bu talan düzeni sürgit devam etsin...

Bu köhne düzeni korumak isteyenlerin en zorba kesimleri, işte bu nedenle faşizme başvuruyorlar. Devleti faşistleştirmek, öğretim kurumlarını ele geçirmek, demokratik mevzileri yoketmek yanısıra faşist komandaları bozkurt ulumaları ile halkımızın üzerine salıyorlar. Halk yığınları arasında korku ve yılgınlık, terör ve bezginlik yaratmağa çalışıyorlar. Amaçları, Amerikan emperyalizmi güdümünde faşist bir diktatörlüğü yerleştirmektir. Fakat emekçi sınıf güçlerimiz 12 Mart faşizmini yaşadı. Geniş halk yığınları, faşizmin mukadder olmadığını ve halk mücadelesiyle yenileceğini biliyorlar. İşçi sınıfımız faşizme gecit yok diyor.

Arkadaşlarım. Bugün ülkemizde faşizmin baş temsilcisi Milliyetçi Hareket Partisi'dir. Bu parti Hitler, Mussolini, Franko gibi tanınmış faşist diktatörlerin yolunu izliyor. Hitler'in Nasyonal Sosyalizm deyimi, Türkeş'in dilinde Milliyetçi toplunculuk olmuş. Bu diktatörle-

rin şeflik lakapları bile Milliyetçi Hareket Partisi'nce taklit edilmiş. Hitler'in lakabı Führer, Mussolini'nin şeflik adı İl Duçe, Franko'nunki Generalissimo di. Türkeş'in de böyle bir lakabı var. Ülkücü komandoları ona Başbuğ diyorlar. O komandolar ki, Hitler'in SS adı verilen cinayet örgütlerinin, ya da Mussolini'ye bağlı Karagömleklilerin Türk kopyalarından başka birşey değildirler.

Sadece bu kadar mı, bu partinin adı da faşisttir. Örneğin şimdiki İspanyol faşist partisinin adı Milli Hareket, Yunan faşistlerinki ise, Milliyetçi Hareket Partisi'dir.

Kısacası Türk Milliyetçi Hareket Partisi de, diğer ülkelerdeki adaşları ve ülküdaşları gibi, adından programına, şeflik lakaplarından kaz adımlı komando yürüyüşlerine, anti-komünizm bayraktarlığından demokrasi düşmanlığına kadar herşeyiyle faşisttir.

Ne var ki, faşizmi MHP ile sınırlı görmek büyük yanlış olur. Bazı demokratik çevreler, faşizmi MHP'de toplanmış bir avuç maceracının şeflik ve diktatörlük heveslerinden ibaret sayıyorlar. Oysa, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin ilkgünden beri belirttiği gibi bu kanı bilimle bağdaşmaz. Çünkü her siyasi hareket gibi faşizmin de sınıfsal bir te-

meli vardır. Bu sınıfsal nitelik, faşist şeflerin hangi egemen sınıf çıkarlarına hizmet ettiğini gösterir.

Yurttaşlarım,

Faşizm tekelci sermayenin en gerici, en zorba, en şoven kesimlerinin şiddete dayanan açık diktatörlüğüdür. Daima faşizmin arkasındaki başlıca güç, büyük banka ve sanayi sermayesi olmuştur. Büyük kapitalistler zümresi, kendisine karşı yükselen halk hareketi önünde siyasi iktidarını ve sömürsünü tehlikede görürse, faşizme başvurur. Bu nedenle, en demokratik dönemlerde bile, büyük sermaye daima faşizmi yedekte tutar. Faşistlerin demagojilerinin aksine, faşizm asla kapitalizmin dışında bir rejim değildir, tersine kapitalist sınıf egemenliğinin en zorba biçimidir. Faşizmin emeli işçiler, köylüler, aydınlar başta olmak üzere tüm emekçi halk üzerindeki tekelci sermaye diktatörlüğünü şiddetlendirmektedir. Örneğin 12 Mart'ta grevlerin yasaklandığını, özgürlüklerin boğulduğunu, binlerce devrimcinin, ilericinin tutuklandığını, idam sehparalarının kurulduğunu, işkence odalarında nasıl bir vahşet uygulandığını ve bütün bu güçlerin ardında yabancı ve yerli büyük kapitalistlerin bulunduğunu hepimiz gördük, yaşadık.

İşçi arkadaşlarım,

Şurası kesindir ki, faşizm herşeyden önce ve herşeyden fazla işçi sınıfına ve onun öğretisi olan sosyalizme düşmandır. Çünkü burjuva sınıfının ve kapitalist egemenliğin karşısındaki en kararlı, en devrimci güç işçi sınıfıdır. Çünkü burjuva düşüncesinin karşısındaki biricik bilimsel ve tutarlı düşünce, sosyalizmdir. Bu nedenle faşizm, en azılı anti-komünizm şampiyanıdır. Bu nedenle faşizm, sınıflar ve sınıf mücadeleleri gerçeğine asla tahammül edemez. Kapitalist toplumdaki temel ve uzlaşmaz sınıf çelişkinin ve mücadelesinin burjuvazi ile işçi sınıfı arasında olduğunu inkar eder. Bu nedenle Hareket Partisi, sınıf gerçeğini reddetmek için sosyal dilim diye birşey icad etmiştir ve Amerikan emperyalistleri ile işbirlikçileri adına anti-komünizmin faşist bayrağını kimseye kaptırmak niyetinde değildir. Tıpkı lanetli Hitlerin yaptığı gibi. Faşizmin bu tıyneti, hiç kuşkusuz bir avuç parababasının, bankerin, sanayicinin, ithalatçı ve ihracatçının, işçi ve köylü yığınlarına karşı uyguladığı sınıfsal tahakküme hizmet eder.

Faşizm sadece işçi sınıfına ve sosyalizme karşı değildir. Sosyalizmin baş düşmanı olan faşizm, sosyalist olmayan ilerici, demokratik düşünce akımlarına da

tahammül edemez. Hatta faşist şeflikler, demokratik yöntemli bir kapitalizmi seçen liberal ya da sosyal demokrat partilere de aman vermezler. Örneğin Nazi rejimi, kendisiyle uzlaşmaya çalışan Alman Sosyal Demokratlarını ezmiş, bugün Şili'deki faşist cunta, bir zamanlar komünistlere karşı kendisiyle işbirliği yapan Hristiyan Demokrat Parti'yi de yasaklamıştır. Kısacası, faşizm, bütün özgürlüklerin, tüm temel hakların ve demokrasinin düşmanıdır. Faşizm kendisini gizlemek için demagojilere başvurur. MHP'nin yaptığı gibi, kendisinin kapitalizme karşı olduğunu bile söyleyerek, kapitalizme öfke duyan kitlelere hoş gözükme ister. Bu riyakarlık altında, kapitalist devleti mutlaklaştırır, onu sınıflarüstü gösteren burjuva safsatasını güçlendirir.

Arkadaşlarım, faşizmin yöntemlerinden birisi, kendi cinayet ve şiddet örgütleri vasıtasıyla bireysel çatışmalar ve faşist sokak kavgaları yaratmak, bu yollarla hem ilericileri sindirmek, hem de yavuz hırsız misali suçu ilerici güçlere yıkmaktır. Faşistler, bu düzenbazca planları için suikastlardan başka, bombalama, sabotaj, kundakçılık gibi eylemlere başvururlar. Örneğin Hitler, Alman Parlamentosunu yaktırıp, suçu komü-

nistlerin üzerine yıkarak, büyük bir devrimci avını başlatmıştı. 12 Mart döneminde de düzmece sabotaj davaları, faşist diktatörlüğe hizmet eden bir komplo dan başka birşey değillerdi. Faşistler bu yollarla, bir kısım orta tabaka arasında otorite ihtiyacı yaratmak ve buna karşılık "devleti güçlendirelim" sloganı altında kendilerini alternatif gibi göstermek amacını güdenler. Böylece, emelleri "devlet elden gidiyor", "anarşi güçleniyor", "komünistler geliyor" sloganlarını yaymak, kargaşalık yaratıp, bir dizi komplo ile devleti ele geçirmektir. Türkeş'in "Milli Devlet-Güçlü İktidar" sloganıyla ve klasik faşist taktiklerle, bir faşist diktatörlüğün propagandasını yapmaktadır.

Faşizmin ikiz kardeşi militarizmdir. Faşistler ekonomiyi ve devleti askerileştirmek isterler. Böylece içte işçi-köylü yığınları üzerinde askeri bir despotluk kurmak, dışarıda ise barış düşmanı, savaşçı, saldırgan ve şöven burjuva politikasını azdırmak için çalışırlar. Çünkü istisnasız bütün faşistler milliyetçi ve şovendirler. Faşizm egemen burjuva milliyetçiliğini ve şovenizmini şiddetlendirir. Her ülkenin faşist güçleri, kendi milletinin, ırkının diğer-

lerinden üstün olduğunu yayarak, başka milletler üzerine tahakküm kurmağa kalkışırılar. Özellikle çok uluslu kapitalist ülkelerde, ezilen ulusal topluluklar üzerindeki militarist ve milli baskıyı büsbütün şiddetlendiren faşizm, onların dil ve kültürleri üzerinde büsbütün yoketmeğe çalışır. Milletlerin hak eşitliğini, kendi kaderlerini tayin hakkını reddeder, mazlum milletlerin ulusal demokratik mücadelesine karşı çıkar. Türkiyeli faşistler de Türk milliyetçiliğini ve Turancılığını azgınca savunmaktadırlar. Örneğin, geçen hafta bir faşist derneğin Ankara'da dağıttığı bildiride, Kürtlerin, Çerkeslerin aşağılık soydan geldikleri, bu nedenle daima ezilmeleri gerektiği, Kürt'lere hayat hakkı tanınmayacağı, gerekirse imha edilecekleri yazılıydı. İşte bu tipik faşist anlayış, burjuva milliyetçiliğinin, ırkçılığının en belirgince dışı vurmuş biçimidir.

Kardeşlerim,

Tüm dünyada Amerikan emperyalizminin güttüğü faşizme karşı mücadele halkımızın bugünkü baş görevidir. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, faşizme karşı mücadelenin sınıfsal bir mücadele olduğunu vurguluyor. Bu nedenle, bu mücadele özellikle işçi ve köylü yığınlarının

mücadelesidir. Faşizme tek tek veya küçük gruplar halinde karşı koymak bizi yenilgiye götürür. Bu yöntem, düşmanın dövüş alanına ve şartlarına boyun eğmek, onun tuzağına düşmektir. Anti-faşist savaş herşeyden önce, işçi sınıfımızın sınıf güçleri başta olmak üzere, tüm halk kesimlerinin ortak mücadelesini gerektirir. Partimiz işte bu nedenle, "Faşizme karşı birleşelim" şiarını yayıyor ve tüm demokrasi güçlerinin ortak bir program etrafında güç ve eylem birliği yapmasını savunuyor.

Kardeşlerim,

Kesinlikle eminiz ki, halk düşmanlarına karşı sınıf mücadelemiz ve demokratik halk hareketimiz mutlaka başarıya ulaşacaktır. Örgütlü sınıf güçlerimizle bu karanlık bulutlar mutlaka dağıtılacak, demokrasi ve bağımsızlığın gerçek barış ve özgürlüğün güneşi SOSYALİZMİN güneşi tüm görkemiyle yükselecektir.

Sizleri dostça selamlar, dikkatleriniz için teşekkür ederim.

Yurttaşlarım,

Ülkemiz ciddi bir ekonomik ve sosyal bunalımdan geçiyor. Bu bunalım kapitalizmin bunalımıdır. Yabancı ve yerli tekelci kapitalistlerin ve onların ortaklarının, yani vurguncuların, tefecilerin, toprak ağalarının yol açtığı bu bunalımın kahrını biz işçiler, köylüler, aydınlar, dar gelirli bütün emekçiler çekiyoruz. Pahalılık inanılmaz bir şekilde artıyor, işsizlik büyük bir felaket haline geldi. Sömürü, vurgun ve talan düzeni zengini daha zengin, yoksulu daha yoksul yapıyor. Siyasi iktidarı ellerinde bulunduran sömürücü egemen güçler, halkımızın uyanışını boğmak için zulümlerini günden güne artırıyorlar.

Yurttaşlarım,

Bugün ülkemizde belli başlı üç siyaset mücadelesi ediyor. Bu siyasi görüşlerden ilk ikisi temelde kapitalist sistemi savunuyor. Bunlar, MC siyaseti ile CHP siyasetidir. MC, en azılı halk ve

demokrasi düşmanlarını bağında barındıran bir topluluktur. MC, faşist Milliyetçi Hareket Partisi ile diğer gerici, anti-demokratik partilerden oluşmaktadır. Bu cephe emperyalistlerin ve yerli sömürücü güçlerin en gerici, en zorba temsilcisidir. MC, pahalılığı, işsizliği, yokluğu ve yoksulluğu en zorba yollardan sürdürenlerin ve artırırların cephesidir. Bu yüzden acil görevimiz, MC'yi mutlaka ve mutlaka, en kısa zamanda iktidardan düşürmek, faşizmi getirmek, toplumu demokratikleştirmek, zorbalığa karşı yeni demokratik mevziler elde etmektir.

MC karşısında şimdilik en güçlü parti Cumhuriyet Halk Partisi'dir. Bu parti kendisinin de ifade ettiği gibi, sosyal demokrat bir partidir. Sosyal demokrasi, temelde kapitalist düzenin kopmaz bir parçasıdır. Sosyal Demokrasi, kapitalist düzeni değiştirmeyi ve sömürüyü ortadan kaldırmayı amaçlamaz. Sadece ve sadece bu düzenin şurasını, burasını tamir etmeye çalışır. İşçilerle patronları, yani sömürücü sınıflarla sömürülenleri uzlaştırmayı düşünür. Yani CHP iktidarında işçiler, köylüler, dar gelirli emekçiler, sömürüden kurtulamayacaklardır. Patron gene işçilerin sırtından geçinecek, gene emekçilerin ensesinde boza pişirilecektir.

Şu halde, kapitalizmi savunmak bakımından CHP yönetimi ile MC yönetimi arasında bir fark yoktur. Adalet Partisi'nin programı da kapitalist düzeni savunur. Halk Partisi'nin programı da. Kapitalist düzeni savunmaktadır.

Ama bütün bunlara rağmen, Halk Partisi MC'nin zorbalığı karşısında demokratik bir partidir. MC, bugünkü düzeni zorbalık ve şiddet yoluyla sürdürmek isterken, Halk Partisi demokratik metotları seçmiştir. Bu seçim, halkımızın demokratik mücadelesinin bir sonucu olduğu gibi, demokratik hareketin güçlenmesi için bazı elverişli koşulları içermektedir. O halde, bizler Halk Partisi'nin asla kurtuluş olmadığını bileceğiz, ama Halk Partisi'nin faşizme karşı olduğunu da unutmayacağız. Onu MC ile aynı kaba koymayacağız. Faşizme karşı CHP ile güçbirliği siyasetinden vazgeçmeyeceğiz. Ama bunu yaparken CHP'nin takipçisi olmayacağız. Halk Partisi'nin temel felsefesini ve politikasını eleştirmekten geri durmayacağız. Onu faşizme karşı mücadelede istikrarlı davranmaya çağıracağız.

Yurttaşlarım,

Ekonomik ve toplumsal düzen olarak kapitalizmi savunan bu görüşler karşısın-

daki görüş ise sosyalizmdir. Sosyalizm, kapitalizmin karşıtıdır. Sosyalizm kapitalist düzeni temelden değiştirmeyi, yani insanın insan tarafından sömürmesine son vermeyi amaçlar. Biz sosyalistler olarak, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi olarak biliyoruz ki, kapitalist düzen değişmedikçe, sömürü ortadan kalkmadıkça, toplumların kurtuluşu kesinlikle mümkün değildir. Sosyalizmi kurarak sömürüyü kaldıracak olan temel güç işçi sınıfımızdır. Çünkü sömürücü sınıfların var olduğu toplumlarda başlıca iki temel sınıf vardır. Bu iki ana toplumsal sınıftan birisi kapitalistlerden oluşan burjuva sınıfıdır, diğeri ise işçilerden oluşan işçi sınıfımızdır. Burjuva sınıfı kendi çıkarına uygun olan kapitalist düzenin sürmesini ister. İşçi sınıfı ise, kapitalist düzenin yerine sosyalizmin almasını, üretim araçlarının kamuya malolmasını ister. Bu yüzden burjuvazi ile işçi sınıfı uzlaşmaz. Bu sınıflar arasındaki mücadeleyi uzlaştırmak isteyenler, kapitalist sınıfa hizmet ederler. Çünkü dünyamızda kapitalizm ile sosyalizm arasında bir üçüncü yol yoktur. Ve olamaz.

Kardeşlerim,

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin programı, işçi sınıfının öncülüğündeki

demokratik halk iktidarının programıdır. Bu iktidar, tekelci sermayenin ilk elde tasfiyesini ve giderek kapitalist sömürünün tümünün ortadan kaldırılmasını, sosyalizmin inşa edilmesini öngörmektedir. Demokratik halk iktidarının programı, bütün işçilerin, köylülerin, aydınların, bütün emekçilerin ortak çıkarlarını savunmaktadır.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, uzun vadeli iktidar mücadelesi ile kısa vadeli ekonomik ve demokratik mücadelenin bütünleştirilmesini savunuyor. Halkımızın gerçek ve biricik kurtuluşunun sosyalizm ile mümkün olduğunu asla unutmadan, bugünden yarına halkımızın acil taleplerini sağlamak, sömürücü sınıflara karşı yeni haklar elde etmek için çalışıyor.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin savunduğu acil ekonomik, demokratik taleplerin bazıları şöyledir:

Anayasa'daki tüm anti-demokratik hükümler kaldırılmalı, ceza kanununun 141 ve 142. maddeleri iptal edilmeli, devlet ve adalet mekanizması demokratikleştirilmeli siyasi mahkumlar serbest bırakılmalı, 12 Mart sorumluları hakkında ceza verilmelidir. İdam cezası kaldırılmalı, işkence ve polis-jandarma dayacağı ağır suç sayılmalıdır.

Helsinki Konferansı ilkelerine tümüyle uyulmalı, özellikle 7 ve 8'nci maddelere aykırı olarak Kürt yurttaşlar üzerindeki ırkçı, şoven, asimilasyoncu politikaya, dil ve kültür üzerindeki egemen burjuva milliyetçiliği baskılarına son verilmelidir.

NATO, CENTO, Ortak Pazar gibi tüm emperyalist kurumlardan çıkılmalı, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı, hükümlerlik ve toprak bütünlükleri, barış içinde birlikte yaşama ilkesi üzerinde eksiksiz tanınmalı, Kıbrıs'ta Birleşmiş Milletler kararları uygulanarak askeri birlikler çekilmeli, bölge ve dünya barışı korunmalı, başta Sovyetler Birliği olmak üzere tüm sosyalist ve Üçüncü Dünya ülkeleriyle kültürel, ekonomik-tek-nik işbirliği, iyi komşuluk, dostluk bağları geliştirilmeli, anti-Sovyetizm önlenmelidir.

Pahalılığa, işsizliğe karşı etkin tedbirler alınmalı, işsizlik sigortası kurulmalı, sendika seçme özgürlüğü referandumla yasalaşmalıdır. İş yasasındaki gerici hükümler kaldırılmalı, genel siyasi grev kanunlaşmalı lokavt ağır insanlık suçusayılmalı, memurlar dahil tüm çalışanlara grevli, toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkı tanınmalı, memur ve öğretmen kıyımına derhal son verilmelidir.

Topraksız ve az topraklı köylüye toprak verilmeli, küçük üreticilere kredi, teknik yardım sağlanmalı, küçük köylü borçları silinmeli, tefecilik suç sayılmalıdır.

Eğitim ve öğretim demokratlaştırılmalı, öğrencilerin can güvenliği ve akademik özgürlüğü sağlanmalı, ülkü ocakları ve benzeri faşist örgütler kapatılmalı.

Arkadaşlar... Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, sosyalizm mücadelesi ile güncel ekonomik-demokratik hareketin birleştirilmesini, tüm halk güçlerinin tek bir mücadele cephesinde örgütlenmesini savunuyor ve halk örgütlerimizi birliğe çağırıyor.

YAŞASIN SOSYALİZM... Yaşasın Proleterya enternasyonalizmi.

Veli GÜRCAN

8 Aralık 1977
Saat 18.20-18.30

Yurtseverler, Sosyalistler.....
Kardeşlerim,

Yine bir seçim döneminden geçiyoruz. Yine burjuva partileri miting meydanlarına, radyo mikrofonlarına çıkıyor oy istiyorlar. "Sandıktan bizi çıkarın" diyorlar...Oysa ki, onlar Cumhuriyetten bu yana ülkeyi 27 yıl sandıksız, sonra 27 yıl da sandıkla yönettiler ama dikkat ediniz, hep onlar yönettiler..Onlar, yani kapitalistler, toprak ağaları ve beyleri ve de onların hempaları...Hep onlar egemen oldular. Böylece, zengini daha zengin, yoksulu daha yoksul eden bu sömürü, bu baskı düzeni devam edip gitti.

Fakat kardeşlerim. Yıllardır Türkiye'de değişen birşeyler var. Birşeyler değişiyor. Herkes bunun farkında.. Onlar da farkında. Yerin altından uçulular yükseliyor. Su buhara inkilap ediyor. Geniş halk güçleri, hızla uyanıyor, bilinçleniyor, örgütleniyor ve ha-

77
80

reketleniyor...Halkımızın demokratik hareketi ileri boyutlara varıyor. İşte onları asıl korkutan budur...Onlar emekçi sınıf güçlerimizin sosyal uyanışından korkuyorlar. Bugün bir büyük bankanın idare meclisi üyeliğini yapan 12 Mart muhtırasının ünlü genelkurmay başkanı, "Türkiye'deki sosyal uyanış, ekonomik gelişmenin önünde gidiyor. Bu tehlikenin mutlaka önüne geçmek gerekir" demiş ve kısa bir süre sonra da 12 Mart faşist muhtırasını vermişti.

İşte egemen burjuva politikasının can alıcı noktası burasıdır kardeşlerim. İktidardaki sermaye sınıfı, sömürsünü ve tahakkümünü sürdürmek için zulme ve zorbalığa başvuruyor. Gün geçmiyor ki, bir genç, bir öğretmen, bir işçi kurşunlanmasın. Gün geçmiyor ki, memur ve öğretmen kıyımı olmasın, demokratik örgütler kapatılmasın. Gün geçmiyor ki, sınıfının kurtuluşu için mücadele eden işçiler işten atılmasın.

Kardeşlerim,

Bütün bunların temelinde yatan gerçeklik sınıf mücadelesidir. Evet.. Burjuvazi ne kadar inkar ederse etsin, yaşadığımız tüm sosyal ve siyasal olayların temeli, kendisi sınıf mücadelesidir. Sömürücü sınıflar bugüne dek, işçi-

leri, köylüleri, tüm emekçileri bu gerçeklikten uzak tutmağa çalıştılar. Daha küçük yaştan çocuklarımıza okulda; "İmtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitleyiz" diye marş öğretiler. Oysa bilim bize gösteriyor ki, hayatın kendisi bize gösteriyor ki, insanlık tarihi sınıf mücadeleleri tarihidir. Sınıf mücadeleleri tarihinin kapitalist toplumda aldığı biçim ise, işçi sınıfı ile burjuva sınıfı arasındaki uzlaşmaz çelişki ve mücadeledir.

Şu anda onbinlerce işçimiz grev halindedir. MESS adlı işveren örgütü başta olmak üzere pekçok işyerinde patronlara karşı aylardır grevler sürmektedir. Şu anda binlerce işçi lokavta uğramış, açlığa mahkum edilmiştir.

Sorarım sizlere bu olay nedir? Bu olay düpedüz sınıf mücadelesi değil midir? Kaldı ki, bu grevler işçi sınıfı mücadelesinin tümü de değildir. Onun sadece bir parçasıdır; ekonomik yanıdır.

Biz biliyoruz ki, kardeşlerim, işçi sınıfını esas belirleyici siyasi mücadeledir, yani iktidar mücadelesidir. Çağımızda toplumun en ileri en devrimci sınıfı olan işçi sınıfı, kendi siyasi örgütünün önderliğinde iktidar için mücadele verir. Bu örgüt, yani işçi sınıfı-

nın partisi, hem en geniş işçi yığınlarına öncülük eder, hem de tüm ezilen, sömürülen diğer emekçi sınıflara yol gösterir. Bütün işçileri, emekçi köylüleri, yurtsever aydınları ortak siyasi hedefler etrafında ve bir program temeli üzerinde, tek bir birleşik cephede toplar, en geniş halk yığınlarını iktidar için mücadeleye seferber eder.

Kardeşlerim,

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi bu nedenle kuruldu. Kurulduğu gündenberi işçilerin, bütün emekçilerin bilim ışığında örgütlenmesini savundu...Türkiye Sosyalist İşçi Partisi dün olduğu gibi bugün de, işçi sınıfımızın siyasi örgütlenmesi için yılmadan çalışıyor. Emperyalizm ve yerli ortaklarının asıl tahammül edemedikleri budur. Sosyalizme böylesine amansızca düşman bulunmanın nedeni budur. Sosyalizm sadece raflarda kalan kitaplardan veya salonlarda yapılan bir zihin sporundan ibaret olsaydı, burjuvazi bundan pek rahatsızlık duymayacaktı. Fakat sosyalizm kitaplıklardan indi, salonlardan çıktı, fabrikalara, tarlalara, okullara yayıldı.

İşte kardeşlerim, egemen tekelci burjuvazinin asıl tahammül edemediği budur. Bir zamanlar, Milli Şeflik dönemin-

deki ünlü valilerden birisi, karşısına getirilen bir siyasi sanığa şöyle demişti: "Bu memlekete komünizm lazımsa, onu da biz yaparız, size de ne oluyor?" Bugün hepimizin istihzayla karşıladığımız bu söz, gerçekte onların sınıf mücadelesine bakışlarının özünü ifade ediyor. Büyük sermaye işçilerin, köylülerin kendi sınıf siyasetleriyle ilgilenmesinden hiç hoşlanmaz. Buna müsaade etmez. Faşist 141 ve 142'nci maddeleri Demoklesin kılıcı misali sallandırır. Onların siyaset konusunda emekçilere müsaade ettikleri sınır, yurttaşların dört yılda bir sandık başına gidip, şu veya bu burjuva partisini seçmelerinden öteye geçmez. Ama biz sosyalistler olarak, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi olarak diyoruz ki, işçiler, köylüler, tüm emekçiler mutlaka ama mutlaka aktif bir biçimde siyasetin içine girmelidirler. Bunun için de, kendi sınıf çıkarları doğrultusunda, sadece sendikalarda, meslek örgütlerinde, örgütlenmekle kalmamalı, yani sadece ekonomik demokratik mücadeleyle yetinmemeli, aynı zamanda ve bilhassa kendi sınıfsal partilerinin içinde bilfiil saf tutmalı, işçi sınıfı partisinin bayrağı altında toplanmalıdır. Ama egemen güçler bunu istemiyorlar. Her türlü baskı aracını halka

karşı kullanıyorlar. Faşist cinayet şebekelerini halk güçlerimizin üzerine salıp gençleri, işçileri, öğretmenleri katlediyorlar. Sosyalistleri, ilericileri, yurtseverleri hapishanelere dolduruyorlar.

Fakat gene de bu büyük tarihsel akışı durduramıyorlar. Mapus duvarlarının duvarlarına yazılan direniş türküleri hücrelerin demir parmaklıklarından dışarıya çıkıyor, fabrika bacalarına, gece - konduların dar sokaklarına, üniversitelerin duvarlarına çarpıyor. Yankılanıyor. Dilden dile söylenen bir türkü, elden ele dolaşan bir destan oluyor. İşte onlar asıl bundan korkuyorlar.

Evet kardeşlerim, emperyalizm ve yerli ortakları korkuyorlar. Korktukları için kan döküyorlar. Halk güçlerinin sınıfsal ve demokratik mücadelesini bastırmak için kan döküyorlar. İşçilerin ve bütün emekçilerin birliğini önlemek için kan döküyorlar. İşte bunun için geçtiğimiz 1 Mayıs'ta Taksim meydanında yüzbinlere ölüm saçtılar. Taksim maydanını kana buladılar. Ve Taksim Meydanına kan düştü. Savurdu provokasyon kasırgası yüzbinleri. Toprağa yüz can düştü. Belki mümkün, belki değil. Fakat sen ölenlerin adını tek tek aklında tutma...

Ama bu kanlı bir Mayıs bayramını unut-
ma... Ve biz unutmayacağız. Gelecek yıl
Taksim meydanını yine dolduracağız. Ek-
mek, gül ve özgürlük günlerine hasretimi-
zi haykıracağız.

Kardeşlerim,

Dünya değişiyor. Tarihin akışı hız-
lanıyor. İnsanlık âlemi bağımsızlık ve
demokrasi, barış ve sosyalizm yolunda
azimle, inançla, bilimle ilerliyor. Dün-
ya dönüyor. Dünya sömürüye ve tahakküme
vura vura dönüyor. Dünya gerçek demokra-
siye, kalıcı barış ve kardeşliğe, yani
sosyalizme doğru dönüyor. Dünya, 60 yı-
lını dolduran Büyük Ekim Devriminden be-
ri, sosyalizmin öncülüğünde dönüyor.

Hiçbir güç, hiçbir kudret tarihin
akışına engel olamayacak, bu büyük gidi-
şi durduramayacaktır. Bu gerçeği örtbas
etmek için başvurulan hiçbir demagoji ve
yalan fayda etmeyecektir.

İnsanlar, ah benim insanlarım. Ya-
lanla besliyorlar sizi.

Halbuki açsınız. Etle, ekmekle bes-
lenmeğe muhtaçsınız.

İnsanlar, ah benim insanlarım.

Antenler, söz..ninni yalan söylü-
yorsa..

Yalan söylüyorsa duvarda ilan, tele-
vizyonda reklâm..

Yalan söylüyorsa burjuva politikacıları

Elleriniz balçık gibi itaatlı, çoban köpekleri gibi aptal olsun. Elleriniz isyan etmesin diyedir.

Ve zaten bu kadar az misafir kaldığımız bu yaşanası dünyada. Bu bezirgan saltanatı, bu zulüm bitmesin diyedir.

Ama bu saltanat, bu zulüm bir gün mutlaka bitecektir. İşçilerin, köylülerin dünyaya hayat veren hünerli elleri, üretken elleriyle bitecektir. Tüm emekçilerin yaratıcı kurtarıcı kollarıyla bitecektir.

Ülkemizin sosyalist yarınlarına olan inanca, hepinizi yürekten selamlarım.

Yaşasın Türkiye Sosyalist İşçi Partisi.

Yaşasın Sosyalizm.

Yalçın YUSUFOĞLU
Genel Sekreter

9. Aralık 1977
Saat:18.05-18.15

Yurttaşlar,

İki gün sonra yerel yönetim organları için seçim yapılacaktır. Hiç kuşkusuz, içinde yaşadığımız düzende yerel yönetimlerin ancak sınırlı bir görev alanı var. Üstelik mevcut anti-demokratik yasalar nedeniyle yerel yönetimlerin, kapitalist merkezi siyasal iktidardan özerkleşmesi ve halktan yana hizmetler görmesi imkanı da oldukça kısıtlı. Buna rağmen bu organlar, özellikle belediyeler şehir ve kasabalardaki emekçilerin yaşama ve çalışma koşullarına ilişkin bazı yetkilere sahiptirler. Bu nedenle, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, ülkemizdeki kapitalist düzene son verilmedikçe, işçilerin ve tüm emekçilerin kurtuluşunun mümkün olmayacağını ısrarla belirtirken, yerel yönetimlerde sosyalistlerin ve diğer ilerici güçlerin ağırlık kazanmalarını da gerekli görüyor. Çünkü, bu kurumların ilerici merkezi siyasal otoriteye karşı birer

demokratik mevziler niteliğini taşıdığını ve taşıyabileceğini savunuyor. Gerçekten de herşeye rağmen, bu yılda halkımızın yaşama ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi doğrultusunda çaba göstermek mümkündür. Bu çabalar mevcut düzendeki ekonomik-demokratik taleplerimizin bir bölümünü oluşturabilir. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin bugünkü sistemde belediyelere değin programının özü, büyük kapitalist tekellerin egemenliğine karşı halkımızın âcil ekonomik-demokratik mücadelesi doğrultusundadır. Bu âcil program belediye ve diğer yerel yönetimlerin demokratikleştirilmesini, pahalılığa, işsizliğe, konut sorununa, kötü yaşama, çalışma ve sağlık koşullarına karşı mücadele edilmesini, söz konusu çalışmalarda emekçi halkın ve emekçi sentlerinin özellikle ve öncelikle esas alınmasını içermektedir.

Fakat kardeşlerim, hepimiz biliyoruz ki, bütün bu yapılacak işler şimdiki düzen içinde, sömürücü egemen sınıflardan elde edilecek bazı ekonomik ve demokratik haklardan öteye geçemez. Bu âcil talepler yolundaki mücadelemiz gereklidir, fakat yeterli değildir. Çünkü bu taleplerimizin hepsi gerçekleşse bile, halkımız sömürüden ve baskıdan kurtulmuş olmaya - caktır. İnsanın insanı sömürmesine dayalı bu kapitalist düzen son bulmayacaktır.

Oysa asıl sorun, içinde yaşadığımız ekonomik sistemin ve bu esas üzerinde biçimlenmiş sosyal düzenin temelinden değişmesidir. Böyle köklü bir değişim ise, ancak, sosyalist siyasi hareket öncülüğündeki birleşik halk güçlerimizin iktidara gelerek, demokratik halk devletini kurmasıyla ve giderek sosyalizmi inşa etmesiyle mümkündür. Demokratik Halk İktidarımızın programı, işçilerin, köylülerin, tüm aydınların, bütün emekçi yurttaşların ortak programıdır. Bu iktidar, emperyalizmin yerli tekelci sermayenin ülkemizdeki egemenliğine son verecek, böylelikle kapitalist ekonominin belkemiğini kıracaktır. Bunun yanı sıra, kapitalizm öncesinden kalma ağalık, tefecilik gibi sömürü biçimleri de derhal tasfiye edilecektir. Demokratik Halk İktidarının ekonomik programında özü, bu ikili görevi yerine getirmek için, tekellerin millileştirilmesi, kırlarda ise köklü bir toprak ve tarım reformuna gidilmesidir. Böylelikle, bir yandan, büyük üretim araçları sosyal mülkiyete geçirilerek kamuya maledilecek, öte yandan topraksız ve az topraklı köylü topraklandırılacaktır. Ülke ekonomisi, bilimin ışığında hazırlanmış merkezi plana göre düzenlenecek, bu planın temel doğrultusu ise sınıfsal sömürüyü ve sosyal farklılaşmaları ortadan

kaldırmak olacaktır. Temel ilke olarak herkesten yeteneğine göre üretim istenecek. Herkese emeğine (çalışmasına) göre tüketim imkanı tanınacaktır.

Halk güçlerimizin ortak iktidar programını uygulayacak Demokratik Devleti'nin siyasal yapısı, en geniş yığınların gerçek demokrasisine ve fiili yönetimine dayanacak, işleyiş mekanizması ise demokratik merkezîyetçilik olacaktır. Halk düşmanlarına, bozguncuya, komploculara, emperyalist ve işbirlikçilere karşı halkın devleti, işçilerin, köylülerin, bütün emekçilerin çıkarlarını ve demokratik devrimin kazanımlarını koruyacaktır. Ulusların kendi kaderlerini tayin hakkına, hükümlanlık ve toprak bütünlüklerine saygı gösterilecek, şovenizme karşı mücadele edilecek, barış ilkesi dış politikanın temelini teşkil edecektir.

Böylelikle, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin kendi programında öngördüğü bu hedefi sosyalist ekonomik ve toplumsal düzene geçmektir.

Çünkü kardeşlerim, günümüzdeki bütün sömürücü toplumlar gibi, Türkiye'nin kurtuluşu da ancak sosyalizmle mümkündür. Bu kurtuluş, bir avuç sömürgeci tarafından sömürülen insanlarımızın kurtuluşudur. Bu

kurtuluş işçilerin, köylülerin, bütün emekçilerin sömürüden ve baskıdan kurtuluşudur.

Çünkü kardeşlerim, sosyalizm, insanın insan tarafından sömürülmesine, ezilmesine son vermektir. Emegi özgürleştirmektir. Sosyalizm, işçinin bileklerindeki zincirleri koparması, emekçinin boynundaki boyunduruğu kırmasıdır. Sosyalizm insanın kendi emegine yabancılaşmasının sona erdirilmesi, insanın, insanlık onuruna yaraşır bir düzende yaşamasıdır. Sosyalizm, ortaklaşa yapılan üretime uygun olan sosyal mülkiyetin kurulması, insanlığın kollektif davranışının toplum hayatının her alanında gerçekleştirilip, güçlendirilmesidir. Sosyalizm, toplumda emekçiler tarafından yaratılan bütün değerlerin gene tümüyle topluma ve emekçilere maledilmesidir. Sosyalizm, insanlığın sorunlarına bilimin ışığında çözüm getirilmesidir. Sosyalizm, kalıcı barış ve demokrasi, gerçek özgürlük ve kardeşliktir.

Yurttaşlar,

Bütün bunların hiçbiri hayal değildir. Bugün dünyanın üçte biri sosyalizme geçmiş durumda. Sosyalist sistem ekonomik, teknolojik, bilimsel ve kültürel alanda dev adımlarla ilerliyor. Emperyalizmi, militarizmi, tüm kapitalizmi gerilete gerilete ilerliyor.

Henüz sosyalizme geçmemiş ülkelerde de sosyalizm hızla ilerliyor. Sosyalizm Türkiyemizde de ilerliyor. Zaten halk düşmanlarının halk güçlerine bu denli azgınca saldırımlarının nedeni de faşizmin böylesine kudurganlaşmasının nedeni de bu.

Evet, biliyoruz bugün halk güçlerimiz dağınık. Devrimci-demokratik hareketimiz örgütsüz. Sosyalist mücadelemiz bölünmüş. Bu durum pekçok kimseyi rahatsız ediyor. Hatta geçici de olsa belli bir karamsarlığa sürüklüyor. Çünkü bir yandan faşizm acımasızca saldırıyor, kan döküyor. Zorbalığını şiddetlendiriyor, buna karşılık bizim mücadelemiz yetersiz. İşte demokratik halk hareketinin ve onun siyasal öncüsü sosyalist mücadelemizin bugünkü en önemli sorunu bu. Halk düşmanlarına karşı birleşmek. Ya da hala bir türlü birleşememiş olmak. Çözmeğe çalıştığımız asıl sorun bu. Mutlaka çözmemiz gereken ve çözeceğimiz sorun bu.

Kardeşlerim,

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi ilk gündenberi hareketin dağınıklığını, bölünmüşlüğünü gösteriyor. Bu durumun giderilmesi için çözümler öneriyor, yoğun çabalar sürdürüyor. Hareketin bölünmemiş olduğunu iddia edenlere somut gerçekleri

anlatmaya çalışıyor. İtiraf edelim ki, sosyalist ve demokratik çevrelerin çoğunda bir vurdumduymazlık var. Fakat arkadaşlarımız, biliniz ki, bu durum geçicidir. Biliniz ki, bu durum mutlaka aşılacaktır. Bilimle, prensiple aşılacaktır ve en önemlisi emekçilerin sosyalizme, yani kendi kurtuluş mücadelesine sahip çıkmalarıyla aşılacaktır. Bu bakımdan bezginliğe düşmeye, ümitsizliğe kapılmaya yer yok. Bugün karşımızda iki hayati görev duruyor. Bir tanesi, faşizme, gericiliğe ve tekellerin egemenliğine karşı olan tüm siyasal güçlerin, ortak güçbirliği ilkeleri etrafında toplanmaları, demokratik güçlerin birleşmeleri. Böylece kurulacak anti-faşist güçbirliği, gerçekte, yakındaki Halk Cephesinin çekirdeğini oluşturacak, temellerini atacaktır. Diğer görevimiz ise, bölünmüş bulunan sosyalist hareketin içindeki grupların arasında diyalogları başlatmak, görüş ayrılıklarının giderilmesi, düşünce farklılıklarının kaldırılması doğrultusunda çabalarda bulunmaktır. Anti-faşist hareketin dağınıklığının esas nedeni, gerçekte, onun belkemiğini oluşturan sosyalist siyasal hareketimizin bölünmüşlüğüdür. Bu nedenle, sosyalist siyasal hareketin birliği, esas belirleyici olandır. Ne var ki, bu birlik hemen sağlanmasa bile, fark-

lı sosyalist parti ve grupların, faşizme ve emperyalizme karşı güncel devrimci-demokratik mücadelede güçbirliği ve eylembirliği yapmaları mümkündür. Zorunludur. Esasen böyle bir güçbirliği, ayrı sosyalist görüşlerde olan tüm arkadaşların eylem içinde yakınlaşmalarını da getirecektir. Bu çalışmalar, sosyalistlerin bilimsel ilkeler ışığında ve sağlam bir temel üzerinde kalıcı birliği için ideolojik çabalarla birleştirilmelidir. İşte ancak o zaman, sosyalist hareketimizin gerçek ve kalıcı birlik yolu açılacaktır. Bu bakımdan, eylemdeki pratik çalışmalarımızı, ideolojik çalışmalarla temellendirmeliyiz. Ancak bu şekilde, bütün işçi sınıfı devrimcilerinin tek bir sosyalist siyasal örgütlenmeye gitmeleri, böyle bir örgütlenmenin programı üzerinde anlaşmaları ve böylece tek bir işçi sınıfı partisinin çatısı ve bayrağı altında toplanmaları mümkün olacaktır.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi işte bu uğurda herkesten fazla ve herkesten önce azimle çalışıyor. Bilim bize gösteriyor ki, bu görev mutlaka başarılabaktır. Yeter ki, prensiplerimizde, bilime bağlılığımızda kararlı ve ısrarlı olalım. Evet, bu zor sorun çözümlenecek, sosyalist hareketimiz kalıcı ve sağlam

birliğe ulaşacaktır. Sosyalist hareke-
timiz bu noktaya mutlaka varacaktır. Ve
bu varılan noktada, sosyalist hareketle
demokratik hareket Halk Cephesinde büt-
tünleştirilecektir. Bundan kimsenin kuş-
kusu olmasın.

Zafer halk güçlerindedir.

Zafer sosyalizmindir.

- - -

Ahmet KAÇMAZ
Genel Başkan

10 Aralık 1977
Saat:15.30-15.40

Yurttaşlarım,

Yarın sandık başına gidecek ve a-
kıl almaz zamlarıyla, karaborsasıyla,
lokavtlarıyla, kıyımları ve sürgünleriyle,
zindanları ve işkenceleriyle, faşist
cinayetleriyle hayatı hepimize cehennem
eden Milliyetçi Cephe'ye artık tahammü-
lümüz kalmadığını gösterecek, Milliyet-
çi Cephe partilerine oylarımızla hayır di-
yeceğiz. Milliyetçi Cephe bunu çoktan
hak etti.

Milliyetçi Cephe partilerinin mem-
leketimize ettikleri kötülükler saymak-
la tükenmez. Bugün içine düştüğümüz de-
rin ekonomik bunalım onların marifetidir.
Başbakan kendi ağzıyla 70 sente avuç aç-
tığını itiraf etmektedir. Türkiye'nin
böyle bir Başbakan'ın eline kalmış olma-
sı gerçekten yürekler acısıdır.

Yabancı kaynaklar Türkiye ekonomi-
sinin iflas halinde olduğunu ilan etmek-

tedirler. Emperyalistler Cephe hükümetinden kalkınma hızının yavaşlatılmasını istemekte, "sanayileşmeyi durdurursan muslukları açarım!" demeye getirmektedirler. İşte emperyalizme bağımlılık budur. Emperyalizm bir kere ipleri eline geçirince, geri ülkelere istediğini dayatır. İster ki, kendi hep önde gitsin, geri ülke geri kalsın!

Biz sosyalistler evvelden beri Türkiye'nin emperyalizme, özellikle Amerikan emperyalizmine bağımlı olduğunu usanmaksızın söyleriz. Son olup bitenler bizim ne kadar haklı olduğumuzu bir kere daha gözler önüne serdi. Ekonomi - nin bu noktaya varması kaçınılmazdı. Çünkü, emperyalizm neyi çıkarlarına uygun buluyorsa, baştan beri Türkiye'de sadece o yapıldı.

Bugün Türkiye sanayii montaj usulü ile çalışmakta, pek çok mamulün ilk maddeleri, ya da ara malları dış ülkelere gelmektedir. Yabancı şirketler sattıkları malın karşılığında döviz isterler. Türkiye dövizini ihracattan ve dış ülkelerdeki işçilerimizin yurda gönderdikleri tasarruflardan elde eder. İhracat genel olarak tarıma dayalıdır ve kıstıtlıdır. Sanayi ürünlerinin dış pazarda rekabet şansı yoktur. İşçi dövizleri de gün geçtikçe azalmaktadır. Hasılı, bu

gidişle döviz gelirinin artması mümkün değildir.

Öte yandan, sanayi dışardan getirilen mallarabağılıdır. Ve sanayi büyüdükçe bu bağımlılık artmakta, her yıl dışardan daha fazla mal getirilmesi zorunlu olmaktadır. Öyle ki, bugün ihracat geliri petrole dahi yetmez hale gelmiştir.

İşte Türkiye'nin iflas halinde olduğunun anlamı budur. İthalata dayalı montaj sanayi büyük bunalımlar içindedir. Pek çok fabrikada imalat durmuştur. Böyle gittiği takdirde ekonomi bütünüyle batacaktır.

Yurttaşlarım,

Milliyetçi Cephe'nin telaşı, Başbakan'ın 70 sente avuç açması bundandır. Cepheciler olağanüstü boyutlara ulaşan bunalımı atlatmak için, emperyalistlerden kredi bulmaya çalışmaktadırlar. Emperyalistler de kendi şartlarını dayatmakta, Milliyetçi Cephe'ye "üretimi kıs, kemerleri sık!" demektedirler. Kısacası, kabağın emekçi halkın başına patlamasını önermektedirler.

Bunlar yapılırsa, Türkiye ekonomisi kurtulur mu? Asla! Çünkü görünen köy klavuz istemiyor. Çünkü, hesap meydanda! Kre-

di demek, borç alınan para demektir. Er geç geri ödenmesi gerekir.

Geri ödenmesi için de dışarıya fazla mal satmak gerekir. Oysa dışarıya sattıklarımız, yani ihracatımız bugünkü ihtiyaca bile yetmemektedir. Yani emperyalistlerden alınacak kredilerle bunalımlara çare aramaya çalışmak, çok kısa vadeli soluk almalar getirirse bile, giderek ekonomiyi daha büyük açmazlara götürür. Ekonominin bağımlılığını daha da perçinler. Bu öylesine kısır bir dairedir ki, kendi kuyruğunu yakalamaya çalışırken dört dönen kedi gibi sonunda ülke helak olur. Sanayi temelden değiştirilerek, dışarıya bağımlılıktan kurtulunmadıkça, dışardan mal gelmediğinde çalışmayan montaj sanayii yerine, karşılıklı eşitlik ve yarar ilkelerine dayanan bir sanayi kurulmadıkça ve ihraç mallarının üretimi, ithalatı karşılayacak seviyeye çıkarılmadıkça, Türkiye ekonomisinin düze çıkması imkansızdır. Kısacası, bunalımın kökü emperyalizme bağımlı geri kapitalist düzenin kendisindedir. Bu düzen değiştirilmedikçe kuyruğunu yakalamaya çalışan kedinin akibetine düşmek kaçınılmazdır.

Bu düzeni değiştirecek olanlar, herhalde parababaları olamazlar. Çünkü bu gidiş Türkiye'yi uçuruma götürmektedir.

Ama, parababalarının da cüzdanlarını şişirmektedir. Parababalarının gözü kârdan başkasını görmediğinden, herşey bu gidişin Türkiye'yi topyekün yıkıma götürdüğünü ispat ettiği halde, onlar bildiklerini okumaktan asla şaşmazlar.

Oysa işçiler, emekçiler, dar gelirliler için durum hiç de böyle değildir. Mevcut düzen onların sömürülmesi bahasına sürdürülmektedir. Büyük fabrikaların, binlerce dönümlük toprakların, bankaların ve sigortaların, kodaman inşaat ve ticaret şirketlerinin sahibi dar bir azınlık, milyarlarına milyarlar katarak, Türkiye halkını amansızca sömürmektedir. Boğazda bir apartman dairesine 10 milyon lira ödeyen parababaları vardır. Bu kadar paranın alınteri ile kazanılamayacağını her emekçi bilir.

Bu sömürü düzeni, emekçileri parababalarına köle eder. Ve sömürü devam ettikçe kölelik düzeni pekişir. Bir yanda tüm zenginlikler küçük bir azınlığın elinde birikirken, işçilerin ve diğer emekçilerin nasibine düşen yoksulluk olur, açılma olur, düşkünleşme olur, hasılı hayatın tüm acıları olur. Sömürü çarkı kırılmadıkça bu gidişten kurtulmak mümkün değildir. Sömürülmek aynı zamanda insan onuru ile bağdaşmaz. Sömürüye karşı

çıkılmak, emekçileri parababalarına köle eden sömürü ilişkilerini ortadan kaldırmak, her işçinin her emekçinin, sömürüye tepki duyan her namuslu insanın en kutsal hakkı ve aynı zamanda görevidir.

Emekçiler sömürüden kurtulmak, insanca yaşamak istemektedirler. İstemektedirler ki, sağlıklı bir şekilde beslenebilsinler, doğru dürüst giyinip barınabilsinler, işsiz kalmasınlar, yarınlarına güvenle bakabilsinler, çalışamaz hale gelince ne olacağım diye düşünmesinler, hasılı çalışmasıyla, kültürüyle, eğlenmesiyle her yönüyle uyumlu ve sağlıklı bir toplum kurulsun !

Emekçilerin sömürüden kurtuluşu ile Türkiye ekonomisinin iflastan kurtulması arasında tam bir uyum vardır. Parababalarının çıkarına işleyen mevcut düzen Türkiye'yi çöküntüye götürmüştür. Oysa tekelci sermayenin egemenliğine son verip, düzen işçilerin ve emekçilerin çıkarları doğrultusunda değiştirildiğinde, Türkiye ekonomisi de çöküntüden kurtulacak, hızla gelişme yoluna girecektir. Büyük üretim ve dolaşım araçları millileştirilip halka maledilince ve ekonomi merkezi planlama ile halkın ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde yeni baştan düzene sokulunca, hem parababalarının har-

vurup harman savurduğu milyarlar halkın hizmetine sunulmuş, hem de ekonomi sağlıklı bir yapıya kavuşturulmuş olacaktır. Bütün bunları yapacak olanlar apaçıktır ki, çıkarları mevcut düzenin değiştirilmesinden yana olanlar, işçiler, emekçilerdir. İşçi sınıfının, emekçilerin kuruluşu kendi eserleri olacaktır. İşçi sınıfının ve müttefik emekçi sınıf ve tabakalarının örgütlü mücadelesi zafere ulaşıp, onlar iktidara geldiğinde, hem Türkiye ekonomisi iflastan temelli kurulacak, hem de geniş emekçi yığınların bahtı açılmış olacaktır. Bu mücadelede emekçilerin kaybedecekleri bir şeyleri yoktur. Ama kazanacakları koca bir dünya vardır!

İşte partimiz, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, emekçi halkımızın kurtuluşunu bu yolda görmekte, bu uğurda mücadele vermekte, işçi sınıfına ve müttefiklerine demokratik halk iktidarı hedefini göstermektedir.

Kardeşlerim,

Demokratik halk iktidarı yolunda ilerleyebilmek için, işçi sınıfımızla diğer emekçilerin işbirliği içinde olmaları gerekir. Partimizin başından beri en çok üzerinde durduğu, bu seçimlerde de ısrarla vurguladığı solda birliğin sağlanması,

demokratik halk iktidarına giden yolun ilk adımı olacaktır.

Bugün Halk Partisi'nden umudunu kesmiş yüzbinlerce emekçi, solda birliğin sağlanmasını beklemektedir. Cephe iktidarını basamak yaparak, pervasızca tırmanan faşizme karşı demokrasi saflarının başarılı olabilmeleri, en başta solun birliğine bağlıdır. Bu nedenle bugün solun birliğine karşı çıkan, bu konuda olumsuz politikalar izleyen ve ayrılıkçı tavırları ön plana çıkartanlar büyük vebal altında olacaklardır. Faşizm önlenmesi kaçınılmaz bir bela değildir. Ama anti-faşist mücadelenin gerekleri yerine getirilmezse, birgün bir oldu-bitti ile karşılaşmamız pekala mümkündür. Ve faşizme karşı koymanın onu geriletip yenilgiye uğratmanın tek bir yolu vardır: Tüm demokrasi yanlılarının güçbirliği, bunu hem bilim böyle söylemekte, hem de dünyadaki anti-faşist mücadelenin tarihi göstermektedir. Demokratların birliği sağlanamadığı için faşizmin sillesini yemiş pek çok halk vardır dünyada.

İşçiler, köylüler, tüm emekçiler, faşizme karşı olan her yurttaş!

Yarın mutlaka sandık başına git ve Milliyetçi Cephe'den kurtulmak için demokrasi saflarında yer alan partilere o -

yunu ver. Olup bitenlerden öfkeye ve bezginliğe kapılma, demokrasi saflarına vereceğin her oyun milliyetçi cephe partilerine indirilmiş bir şamar olduğunu unutma. Yanılıp da faşist Milliyetçi Hareket Partisi'ne, demokrasi düşmanı Adalet Partisi'ne ve Milli Selamet Partisi'ne oy verecek olanları uyar!

Oyunu demokrasi saflarında yer alanlardan birisine verirken de iyice düşün. Halk Partisi'nin izlediği sağ politikaya dur demek istiyorsan, gözün Halk Partisi'ni kesse bile bu seçimlerde CHP'ye oy verme, oyunu onun solundaki partilere ver. Ve sen ey, CHP'nin verebileceğinden daha ileri hedefler için yüreği vuran yüzbinlerce yurttaş! Solun bölünmüşlüğünden hoşnut olmasan bile, artık oyunu CHP'ye verme, onun solundakilere ver. Şayet bizim birlikçi politikamızı yerinde buluyorsan, oyunu Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne ver. İnan ki, partimize verilecek her oy halkımızın bugün vazgeçilmez ihtiyacı olan solda birliğe verilmiş olacaktır.

Seçimlere katılmadığımız yerlerde partimize oy vermek isteyen kardeşlerim. Biz yokuz diye sakın oy vermemezlik etme. Sandık başına git ve oyunu varsa Türkiye İşçi Partisi'ne ver. Sol partilerin

olmadıkları yerlerde de oyunu Halk Partisi'ne ver. Böyle yap ki, demokrasi saflarının oyları azalmasın.

Yurttaşlarım,

Sizlere Toptaşı Cezaevindeki İstanbul Belediye Başkan Adayı Tektaş Ağaoğlu'nun yürekten selamlarını iletiyorum. Milliyetçi Cephe'nin Adalet Bakanı bir sosyalistin, Ağaoğlu'nun görüşlerini sizlere aksettirmesinden öylesine korktu ki, onun demeç vermesine bile izin vermedi. Ağaoğlu'nu düşüncelerinden ötürü hapse koyanlar, onun görüşlerinin aksettirilmesini de engellediler. Ama İstanbul'lu kardeşim, sen olup bitenleri görüyorsun, işçi sınıfımızın yiğit bir savaşçısının, sosyalist Ağaoğlu'nun ağzına kilit vuranların nasıl demokrasi düşmanlığı yaptıklarını kavriyorsun. Yarın sandık başına gidince, Milliyetçi Cephe'nin bu tutumunu oylarınla protesto et! İstanbul Belediye Başkanı seçiminde oylarınızı Tektaş Ağaoğlu'na ver. Böylece oylarınla demokrasiye sahip çık. İstanbul'da Ağaoğlu'na verilecek her oyun, özgürlük düşmanlarına indirilmiş bir tokat olacağını unutma!

Kardeşlerim Milliyetçi Cephe'ye gereken dersi vereceğiz! Faşizme dur diyeceğiz! Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm bayrağını yükselteceğiz!

Yaşasın sosyalizm.

BASIN-YAYIN GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

TESİSLERİNDE BASILMIŞTIR.

03 SA 7723 (11)

ULB Halle

3/1

000 161 942

